

การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ภายใต้โครงการ
Innovation For Thai Education (IFTE)
นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา
ประจำปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗

การแก้ไขปัญหาคือการเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการ
เรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

จิรฐา พองสูงเนิน
ครูผู้ช่วย

โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง การแก้ไขปัญหาการเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ชื่อผู้วิจัย จิรฐา ผ่องสูงเนิน

สอนวิชา นาฏศิลป์ **กลุ่มสาระการเรียนรู้** ศิลปะ **ภาคเรียนที่** ๒ **ปีการศึกษา** ๒๕๖๖

บทคัดย่อ

การพัฒนานวัตกรรมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแก้ไขปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ โดยใช้ การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ โดยการใช้โดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๑๑ คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบการสุ่มเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบบสังเกตพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ แบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่ามัธยฐาน ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ การแก้ไขปัญหานักเรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน ๑๑ คน มีคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน พบว่า ๑) การแก้ไขปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ โดยใช้ การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน ๑๑ คน มีคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน พบว่า คะแนนก่อนใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน คะแนนสูงสุดคือ ๔ คะแนน มีจำนวน ๔ คน คะแนนต่ำสุดคือ ๓ คะแนน มีจำนวน ๗ คน คะแนนหลังเรียนใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน คะแนนสูงสุดคือ ๘ คะแนน มีจำนวน ๒ คน คะแนนต่ำสุดคือ ๖ คะแนน มีจำนวน ๒ คน โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ ๓.๓๖ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ ๐.๔๘ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ ๗.๐๐ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ ๐.๐๖ ๒) นักเรียนสามารถในการแสดงการเคลื่อนไหวได้ตรงกับจังหวะ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๗๕ ๓) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ อยู่ในระดับมากที่สุด

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการแก้ไขปัญหานักเรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อน

ช่วยเพื่อน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางนาฏศิลป์ซึ่งศึกษาโดยการสังเกตและสอบถามนักเรียน พบว่า สาเหตุของผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะโดย ผู้เรียนนั้นขาด การฝึกซ้อม และขาดการทบทวน นักเรียนบางคนรู้สึกอายและไม่คุ้นเคยกับครูผู้สอนจึงทำให้ไม่กล้าที่จะปฏิบัติท่ารำ และปัญหาของผู้เรียนเป็นผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอยู่แล้วจึงไม่สามารถจับจังหวะได้และไม่ตั้งใจฟังที่ครูสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยจัดให้มีการฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถทางนาฏศิลป์ ให้นักเรียนสามารถที่จะเคลื่อนไหวได้ตรงจังหวะให้ได้มากที่สุด ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน หลังจากดำเนินการวิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้น มีความมั่นใจในการปฏิบัติในชั้นเรียนมากขึ้น และมีผลการเรียนอยู่ในระดับดีถึงดีเยี่ยม จากนี้เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองเพื่อเป็นศิลปินผู้นุรักษ์ สืบทอดและพัฒนาวชิราวุฒินาฏศิลป์ไทย อันเป็นศิลปวัฒนธรรมของชาติต่อไป

คำสำคัญในการวิจัยครั้งนี้คือ : ๑. การเคลื่อนไหวร่างกาย
๒. การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

กิตติกรรมประกาศ

การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาภายใต้โครงการ Inonvation For Thai Education (IFTE) นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง การแก้ไข ปัญหาการเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความ อนุเคราะห์จากที่นางปนัดดา วงศ์จินดา ผู้อำนวยการโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ที่ท่าน ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้ความรู้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น อันเป็นแนวทางในการเรียบเรียงเล่ม รายงานการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาพร้อมทั้งคอยช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอา ใจใส่ สนใจและคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร ครู และนักเรียน โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ให้ความรู้และคำแนะนำในเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วย เพื่อน และช่วยเหลือในด้านต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำเล่มรายงานการพัฒนานวัตกรรมทาง การศึกษาเล่มนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาที่ได้อบรมสั่งสอนมาและคอยให้การ สนับสนุนในด้านทุนทรัพย์และคอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีเสมอมาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บัณฑิตนิพนธ์เล่มนี้คงมีคุณค่าและเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในโอกาสต่อไป

จิรฐา ผ่องสูงเนิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาภายใต้โครงการ Inonvation For Thai Education (IFTE) นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗	๑
ชื่อนวัตกรรม	๑
ผู้สร้างนวัตกรรม	๑
แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม	๑
ประเภทของนวัตกรรม	๑
องค์ประกอบที่ ๑ ด้านความสำคัญของรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้	๑
๑. ความเป็นมาและสภาพปัญหา	๑
๒. แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา	๒
๓. กรอบแนวคิดในการพัฒนา	๓
๔. ประโยชน์/ความสำคัญ	๔
องค์ประกอบที่ ๒ ด้านกระบวนการการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้	๔
๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา	๔
๒. หลักการทฤษฎีแนวคิดในการพัฒนา	๕
๓. การออกแบบแนวทางการพัฒนา	๑๒
๔. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา	๑๓
๕. การนำไปใช้	๑๔
๖. การประเมินและการปรับปรุง	๑๔
องค์ประกอบที่ ๓ ด้านผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้	๑๕
๓.๑ ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา	๑๕
๑. ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา	๑๕
๒. มีการดำเนินงานบริหารจัดการของสถานศึกษาการจัดการเรียนรู้ในเขตติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ	๑๕
๓. การมีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	๑๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๔. การยอมรับที่มีต่อสถานศึกษา	๑๖
๓.๒ ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน	๑๖
๕. การออกแบบการจัดการเรียนรู้	๑๖
๖. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	๑๗
๗. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้	๑๘
๘. การวัดและประเมินผล	๑๙
๓.๓ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน	๒๑
๙. ผู้เรียนมีผลการพัฒนาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม	๒๑
๓.๔ การขยายผล/การใช้นวัตกรรมการศึกษา	๒๕
อ้างอิง	๒๖
ภาคผนวก	๒๗

การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา
ภายใต้โครงการ Inonvation For Thai Education (IFTE)
นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗

ชื่อนวัตกรรม

การแก้ไขปัญหาการเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้สร้างนวัตกรรม

ชื่อ นายจิรฐา ผ่องสูงเนิน ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์
เขต ดุสิต จังหวัด กรุงเทพมหานคร เบอร์โทร ๐๙๔-๔๘๙๐๘๔๙
Email: jiratha@setsatian.ac.th

แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

- ☒ แสวงหานวัตกรรม/แบบอย่างที่ดีจากแหล่งต่าง ๆ ที่เคยมีผู้สร้างไว้ แล้วนำมาปรับปรุงพัฒนาต่อยอด
- ☐ การสร้างนวัตกรรมใหม่

ประเภทของนวัตกรรม

- ☐ การบริหารจัดการศึกษา
- ☒ การจัดการเรียนรู้
- ☐ การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

องค์ประกอบที่ ๑ ด้านความสำคัญของรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

๑. ความเป็นมาและสภาพปัญหา

วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ จัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน เพราะได้รับการระบุลงในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อใช้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยมีบทบาทและความสำคัญในแง่ของการพัฒนานิสัย ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีโดยอาศัยดนตรี - นาฏศิลป์ เป็นการส่งเสริมความถนัดและความสนใจเฉพาะบุคคลให้แสดงออกมาตามความสามารถของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดและจินตนาการออกมาในด้านการแสดง เพื่อส่งเสริมการคิดเป็นทำเป็นของนักเรียนอีกด้วย (กรมวิชาการ, ๒๕๔๖) ศิลปะการแสดงนาฏศิลป์เป็นศิลปะที่บ่งบอกความเป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาที่เป็นมรดกของชาติสมควรอนุรักษ์ไว้ จากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานตามมาตรฐาน/ ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ให้นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชาศิลป์ที่ประกอบด้วย ๓ วิชาคือ วิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ จึงต้องมีการเรียนการสอนแต่เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความถนัดของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน

การเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยเป็นการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญในการเคลื่อนไหวร่างกาย และส่งเสริมในความกล้าแสดงออกของผู้เรียน รวมถึงทักษะการสังเกต และ

ความจำของผู้เรียนในการรับการถ่ายทอดกระบวนการทำรำ การเรียนการสอนนาฏศิลป์ยังช่วยในการพัฒนาอารมณ์และช่วยพัฒนาทางด้านสังคมของ นักเรียน นักเรียนจะได้คลายความเครียดและทำให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง การเรียนการสอนนาฏศิลป์เป็นสื่อ หนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทำให้เกิดการหล่อหลอมความสามัคคีให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ทั้งนี้ การเรียนการสอนนาฏศิลป์จึงมีความสำคัญอย่างมาก นักเรียนจึงควรทราบถึงความสำคัญของวิชานาฏศิลป์ไทย

การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ เป็นพื้นฐานในการแสดงท่ารำเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสวยงาม ดังนั้นนักเรียนต้องรำให้ถูกต้องจังหวะและทำนองเพลง ถ้านักเรียนขาดทักษะพื้นฐานทางด้านการพ้องรำ รำไม่ถูกต้องจังหวะและทำนองเพลงจะส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการปฏิบัติท่ารำ และทำให้ท่ารำไม่เกิดความสวยงาม จึงทำให้เกิดเป็นปัญหาในการสอนที่ผู้วิจัยต้องการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

จากสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ที่เป็นวิชาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตร มาตรฐาน ศ.๓.๑/ตัวชี้วัดที่ ๑ ที่กำหนดให้ทุกคนต้องเรียนเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวอยู่กับที่และเคลื่อนที่ จากที่ได้ทำการเรียนการสอนในวิชานาฏศิลป์กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ พบว่านักเรียนบางคนมีปัญหาเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ เนื่องจากนักเรียนเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องประสบการณ์ ความรู้เดิม ความสนใจและความตั้งใจในการเรียนรู้ จึงส่งผลให้การเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนไม่ตรงจังหวะ ครูผู้สอนจึงเห็นควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีทักษะและประสบการณ์ในการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ให้ดียิ่งขึ้นในเรื่องการเคลื่อนไหวร่างกาย ซึ่งสามารถนำไปบูรณาการการเรียนรู้กับวิชาอื่น ๆ ต่อไป

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ครูผู้สอนจึงเลือกวางแผนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนภายในชั้นเรียนในการแก้ไขปัญหา เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ช่วยให้นักเรียนให้สามารถปฏิบัตินาฏศิลป์ได้ดียิ่งขึ้น มีความสนใจในวิชานาฏศิลป์ และสนุกกับการเรียนมากขึ้น เมื่อได้แบบกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจแล้วจึงหาตัวเสริมแรงและนำกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย ที่สำคัญจะเน้นผู้เรียนให้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนที่จะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

๒. แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา

จากสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ พบว่านักเรียนบางคนมีปัญหาเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ เนื่องจากนักเรียนเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องประสบการณ์ ความรู้เดิม ความสนใจและความตั้งใจในการเรียนรู้ จึงส่งผลให้การเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนไม่ตรงจังหวะ จึงได้นำได้นำกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ PLC มาออกแบบนวัตกรรม มีการดำเนินการตามลำดับดังนี้

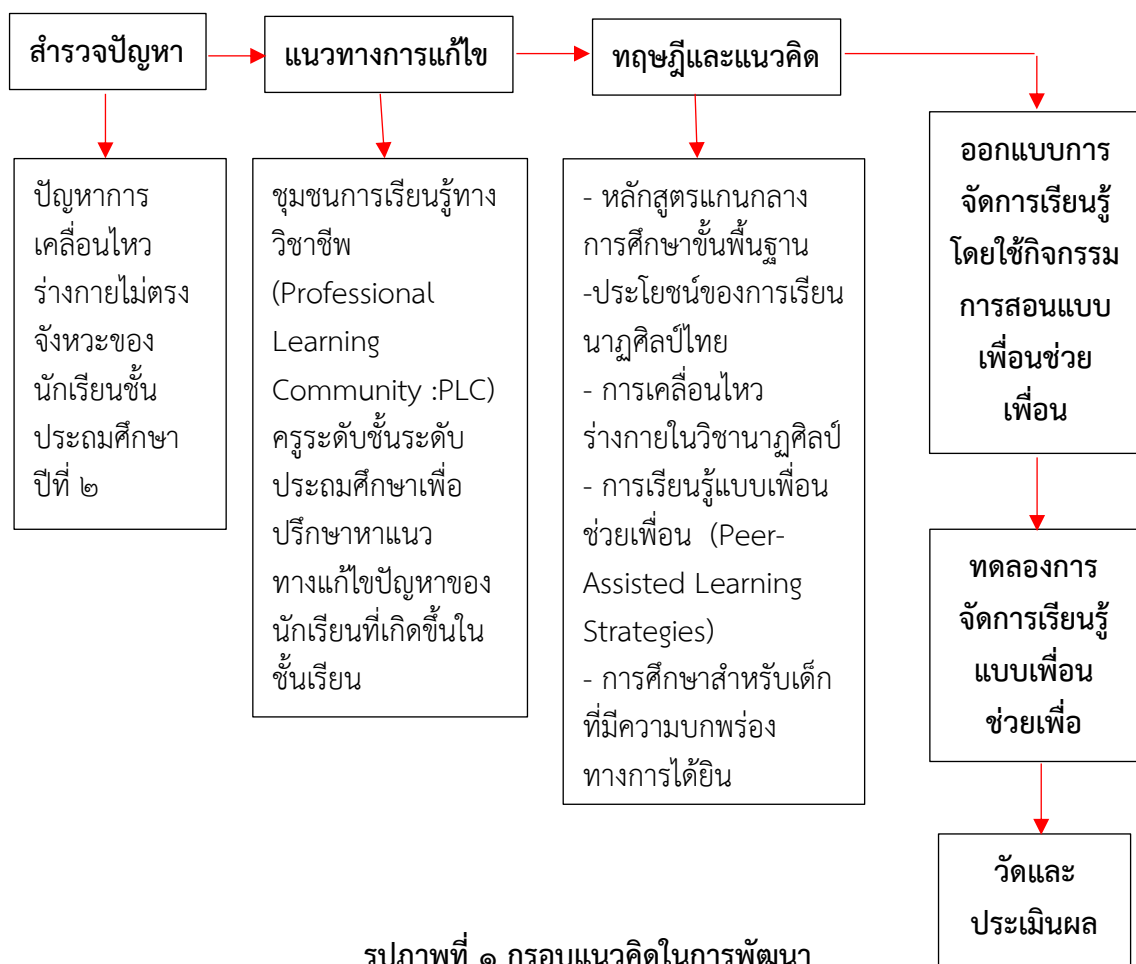
๑. การสร้างกลุ่ม ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community :PLC) /การค้นหาปัญหา (Plan) ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖

๒. ประชุมกลุ่ม PLC ครูระดับชั้นระดับประถมศึกษา เพื่อปรึกษาหาแนวทางแก้ไข ปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

๓. จัดเตรียมแนวทางในการจัดกิจกรรม ให้เกิดการเรียนรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ไปในแนวทางที่พัฒนาขึ้น โดยมีผู้เชี่ยวชาญและผู้ปราชญ์ชาวบ้านด้านภาษามือ ให้คำแนะนำ

เมื่อได้มีการประชุมกลุ่ม PLC เป็นครูระดับชั้นระดับประถมศึกษา ได้มีส่วนร่วมกำหนดกรอบ แนวทางในการแก้ไขปัญหโดยการนำการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหของ นักเรียนที่เกิดขึ้นเพราะเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้เพื่อนที่มีความรู้ความสามารถที่มากกว่าเป็นผู้ช่วย ถ่ายทอดความรู้ให้กับเพื่อน กระตุ้นให้ผู้เรียนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในลักษณะผู้เรียนที่มีข้อมูล มีความรู้ ความเข้าใจ หรือมีประสบการณ์ในเนื้อหาหรือหัวข้อนั้นๆ เป็นผู้ช่วยอธิบาย คิดวางแผน แนะนำ และ เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหให้กับผู้เรียนคนอื่นๆ โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของครูผู้สอน

๓. กรอบแนวคิดในการพัฒนา

รูปภาพที่ ๑ กรอบแนวคิดในการพัฒนา

๔. ประโยชน์/ความสำคัญ

๑. มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน
๒. สามารถแก้ปัญหานักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ
๓. ทราบถึงข้อเปรียบเทียบความสามารถการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
๔. ทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

องค์ประกอบที่ ๒ ด้านกระบวนการการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการแก้ปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงกับจังหวะ มีดังนี้

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาการแก้ไขปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ โดยใช้ การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
๒. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
๓. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๑๑ คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบการสุ่มเจาะจง

๒. หลักการทฤษฎีแนวคิดในการพัฒนา

จากการที่ได้ศึกษาจากเอกสารวิชาการ ตำรา และเอกสารการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรของวิชา นาฏศิลป์ กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

๒.๑ เอกสารหลักสูตร

๒.๑.๑ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชา นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑) เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ นักเรียนจะต้องสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ สามารถแสดงท่าทางประกอบจังหวะเพลง ตามรูปแบบนาฏศิลป์ มีมารยาทในการชมการแสดง รู้หน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม รู้ประโยชน์ ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงที่เหมาะสมกับวัย รู้และเข้าใจการละเล่นของเด็กไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่น ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการละเล่นพื้นบ้าน สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นในการละเล่นพื้นบ้านกับการดำรงชีวิตของคนไทย บอกลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของนาฏศิลป์ไทยตลอดจนความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยได้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชา นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ นั้นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ ๑ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง สาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐาน ศ ๓.๑

ชั้น	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑. เคลื่อนไหวขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่	● การเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ - การนั่ง - การยืน - การเดิน
	๒. แสดงการเคลื่อนไหวที่สะท้อนอารมณ์ของตนเองอย่างอิสระ	● การประดิษฐ์ท่าจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ● เพลงที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
	๓. แสดงท่าทาง เพื่อสื่อความหมายแทนคำพูด	● หลักและวิธีการปฏิบัตินาฏศิลป์ - การฝึกภาษาท่าสื่อความหมายแทนอากัปกิริยา - การฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนลำตัว

ชั้น	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๔. แสดงท่าทางประกอบจังหวะอย่างสร้างสรรค์	● การใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ประกอบจังหวะ
	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๕. ระบุมารยาทในการชมการแสดง	● มารยาทในการชมการแสดง การเข้าชมหรือมีส่วนร่วม

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตารางที่ ๒ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง สาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐาน ศ ๓.๒

ชั้น	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑. ระบุและเล่นการละเล่นพื้นบ้าน	● การละเล่นพื้นบ้าน - วิธีการเล่น กติกา
	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๒. เชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นในการละเล่นพื้นบ้านกับสิ่งที่พบเห็นในการดำรงชีวิตของคนไทย	● ที่มาของการละเล่นพื้นบ้าน
	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๓. ระบุสิ่งที่ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการละเล่นพื้นบ้าน	● การละเล่นพื้นบ้าน

๒.๑.๒ จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนนาฏศิลป์

ความมุ่งหมายในการเรียนการสอนนาฏศิลป์นั้น(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมิตร เทพวงษ์,๒๕๔๘) ได้กล่าวเอาไว้ในหนังสือนาฏศิลป์ไทย : นาฏศิลป์ไทยสำหรับครูประถมศึกษา-อุดมศึกษา ไว้ ๔ ข้อดังต่อไปนี้

๑. เพื่อเป็นการปลูกฝังและส่งเสริมนิสัยทางศิลปะแก่ผู้เรียน
๒. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น
๓. เพื่อเป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติให้คงอยู่สืบต่อไป
๔. เพื่อเป็นการฝึกให้รู้จักความกล้าแสดงออก

และเมื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปอ้างอิงกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ที่มุ่งให้ผู้เรียนนั้นรักความเป็นไทย ความกล้าแสดงออก จึงทำให้การเรียนรู้วิชานาฏศิลป์นั้นมีความสำคัญต่อการสืบสานวัฒนธรรมของชาติอีกวิชาหนึ่งที่ผู้เรียนนั้นควรที่จะได้รับความรู้ความเข้าใจให้มากที่สุด

๒.๑.๓ ประโยชน์ของการเรียนนาฏศิลป์ไทย

ประโยชน์ของการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทยนั้นจะทำให้ผู้เรียนนั้นสามารถนำไปบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ ได้ทุกวิชา เป็นกิจกรรมเสริม และยังสามารถทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนความจำในบทเรียนได้พัฒนาอารมณ์ สังคม คุณธรรมของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ประโยชน์ของวิชานาฏศิลป์นั้นมีอยู่หลายอย่าง และเมื่อเรียนนาฏศิลป์แล้วผู้เรียนก็จะมีความรู้เรื่องภาษาท่าทางต่าง ๆ สามารถที่จะตีบทในการรำร่ายจนสามารถที่จะนำไปฝึกฝนและนำไปแสดงในสถานที่ต่าง ๆ ได้ และเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้มีความกล้าแสดงออกอย่างมีความมั่นใจ มีท่าทางที่แสดงออกได้ถูกต้อง สวยงามตามหลักของนาฏศิลป์เป็นการสอดแทรกให้ผู้เรียนได้อนุรักษ์วัฒนธรรมไปด้วย

ถวัลย์ มาศจรัส และวรรณิ สมานสารกิจ(๒๕๔๗) ได้เขียนไว้ในหนังสือนวัตกรรมการศึกษา ชุด เอกสารประกอบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย นั้นได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนนาฏศิลป์ไว้ ประโยชน์ของการเรียนนาฏศิลป์นั้นมีประโยชน์กับตัวผู้เรียนเป็นอย่างมาก ได้ฝึกให้เกิดความทรงจำ เกิดปฏิภาณ ประโยชน์ทางจิตวิทยา และทำให้เกิดความนึกเห็น (Imagination) มีการเคลื่อนไหวร่างกายที่สง่า สวยงาม และประโยชน์ที่สำคัญอีกคือผู้เรียนนั้นสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพของตัวเองได้

สุมิตร เทพวงษ์(๒๕๔๘) นั้นได้ให้ความคิดเห็นว่า การเรียนนาฏศิลป์นั้นทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดประโยชน์ไว้ ๘ ข้อด้วยกันดังนี้

๑. ทำให้คนลั่นเริงแจ่มใส
๒. มีความสามัคคีในหมู่คณะ
๓. สามารถยึดเป็นอาชีพได้
๔. ทำให้รู้จักดนตรีและเพลงต่าง ๆ
๕. ทำให้เกิดความจำและปฏิภาณดี
๖. ช่วยให้เป็นคนที่มีท่าทางเคลื่อนไหวสง่างาม
๗. ช่วยในการออกกำลังกายได้เป็นอย่างดี
๘. ได้ความรู้เรื่องนาฏศิลป์จนเกิดความชำนาญ สามารถปฏิบัติได้ดีมีชื่อเสียง

จากประโยชน์ของการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทยข้างต้นนั้นสามารถที่จะสรุปเนื้อหาได้ดังนี้วิชานาฏศิลป์นั้นมีประโยชน์แก่ตัวผู้เรียนเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้วยสติปัญญา ด้านทักษะด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และยังสามารถฝึกให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นหมู่คณะเพื่อจะได้มีความสามัคคีสามารถที่จะนำไปพัฒนาต่อให้เป็นอาชีพหารายได้แก่ตนเองได้อีกด้วย

๒.๑.๔ การเคลื่อนไหวร่างกายในวิชานาฏศิลป์

โกวิท ประวาลพุกษ์และคณะ(๒๕๔๕) การแสดงนาฏศิลป์เป็นการเคลื่อนไหวร่างกายเลียนแบบท่าคนและสัตว์ด้วยท่าทางอ่อนช้อยนุ่มนวลจึงเกิดเป็นท่ารำหรือนาฏยศัพท์ขึ้น ซึ่งการปฏิบัติท่าทาง กิริยาอาการต่างๆ นั้นสามารถสื่อความหมายได้แทนการพูดหรือเจรจา โดยนาฏยศัพท์ที่มีอยู่มากมายหลายท่าสามารถประดิษฐ์เป็นท่วงท่าการร่ายรำที่มีความหมาย

พรธณพัชร เกษประยูร(๒๕๖๒) การเคลื่อนไหวที่ดีคือหัวใจของการแสดง พื้นฐานการเคลื่อนไหวที่ดีก็จะสร้างและออกแบบการแสดงได้ดีตามไป

ปวีณา ฅมยากุล(๒๕๖๔) การเคลื่อนไหวร่างกายเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนรู้และฝึกหัดด้านนาฏศิลป์ เพราะต้องใช้อวัยวะทางกล้ามเนื้อในส่วนต่าง ๆ เมื่อนักเรียนนั้นได้ฝึกหัดการเคลื่อนไหวร่างกายที่ดีแล้วจะส่งผลให้นักเรียนมีพื้นฐานที่ดีในการฝึกหัดนาฏศิลป์

จากข้อมูลดังกล่าวนี้ การเคลื่อนไหวร่างกายมีความสำคัญต่อการเรียนนาฏศิลป์เป็นอย่างยิ่ง เพราะการเคลื่อนไหวที่ดีคือหัวใจของการแสดง พื้นฐานการเคลื่อนไหวที่ดีก็จะสร้างและออกแบบการแสดงได้ดีตามไป

๒.๑.๕ การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning Strategies)

สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย(ออนไลน์) การเรียนรู้แบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Teaching) เป็นเทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในลักษณะผู้เรียนที่มีข้อมูล มีความรู้ความเข้าใจ หรือมีประสบการณ์ในเนื้อหาหรือหัวข้อนั้นๆ เป็นผู้ช่วยอธิบาย คิดวางแผน แนะนำ และเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียนคนอื่นๆ โดยอาจเป็นการสอนแบบจับคู่ หรือการมอบหมายให้รับผิดชอบสอนแบบกลุ่ม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหา และความพร้อมของผู้เรียน โดยมีรูปแบบกลวิธีการเรียนรู้ หลังการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ดังนี้

Maheady(๑๙๙๔) ได้รวบรวมกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อช่วยเพื่อนไว้ ๓ ข้อ ดังนี้

๑. การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น เป็นการสอนระหว่างนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นที่สูงกว่าช่วยเหลือหรือถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นที่ต่ำกว่าโดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของครูผู้สอน

๒. การสอนโดยการสลับบทบาท เป็นการกับคู่กันทำกิจกรรมระหว่างนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นที่สูงแต่มีความสามารถน้อยกว่ากับนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นต่ำกว่าแต่มีความสามารถมากกว่าให้สลับบทบาทกันในการช่วยเหลือหรือถ่ายทอดความรู้

๓. การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น เป็นการสอนโดยให้นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกันแต่มีความสามารถที่มากกว่าเพื่อร่วมชั้นเป็นผู้คอยช่วยเหลืออธิบายความรู้เพิ่มเติมให้กับเพื่อนร่วมชั้นคนอื่น

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้เพื่อนที่มีความรู้ความสามารถที่มากกว่าเป็นผู้ช่วยถ่ายทอดความรู้ให้กับเพื่อนคนอื่น โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของครูผู้สอน

๒.๑.๖ ประวัติความเป็นมาด้านการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

กรมสามัญศึกษา(๒๕๔๔) การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทยนั้นเริ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยมี ม.ร.ว. เสริมสรี เกษมศรี ซึ่งทางได้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยกอลอดเต (Gallaudet College) เป็นวิทยาลัยศิลปศาสตร์แห่งแรก และแห่งเดียวสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้ทำการเปิดหน่วยทดลองสอนผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินขึ้นเป็นครั้งแรกที่โรงเรียนวัดโสมนัส การสอนผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในตอนนั้นเป็นการสอนพูดโดยใช้ภาษามือประกอบ และต่อมาคุณหญิงกมล ไกรฤกษ์ ได้สำเร็จการศึกษาจากที่เดียวกันมาดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนสอนคนหูหนวกดุสิต (ปัจจุบันนี้คือโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์) ได้รวบรวมภาษามือขึ้นเป็นหนังสือภาษามือไทยขึ้นเพื่อสอนผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย โดยให้มีการสอนพูดรวมกับการใช้ภาษามือ และการสะกดนิ้วมือร่วมกับการอ่านและเขียนตามปกติ ในปัจจุบันนี้การจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทยนั้นมีอยู่ ๒ แบบ คือ

๑. การจัดการศึกษาพิเศษ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ชั้นระดับเด็กเล็ก ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จะใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจะมีการปรับปรุงเล็กน้อยเพื่อให้มีความเหมาะสมกับตัวผู้เรียน

๒. การจัดการเรียนร่วมกับเด็กปกติ จัดให้เข้าเรียนในโรงเรียนเดียวกับเด็กปกติ โดยมีครูพิเศษช่วยเหลือในด้านภาษาและการสื่อสารในขณะเวลาเรียน

๒.๑.๗ ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

กรมสามัญศึกษา(๒๕๔๔) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง บุคคลที่ได้สูญเสียการได้ยิน การรับรู้ทางเสียงต่าง ๆ นั้นบกพร่อง ไม่สามารถที่จะได้ยินเสียงเหมือนเด็กปกติ หรือจะเป็นเด็กที่หูตึงหรือเด็กที่หูหนวกด้วยก็ได้ ซึ่งจะมีระดับที่ไม่ได้ยินตั้งแต่ระดับรุนแรงจนถึงระดับเล็กน้อย และการสูญเสียการได้ยินระดับเล็กน้อย เรียกว่า หูตึง ส่วนระดับที่รุนแรงนั้นเรียกว่า หูหนวก

๒.๑.๖ ประเภทของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ชนิษฐา เทวินทรภักดี(๒๕๔๐) เด็กหูหนวก หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยิน ๙๐ เดซิเบลขึ้นไป วัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ ๕๐๐,๑,๐๐๐และ๒,๐๐๐ เฮิรท์ ในหูข้างที่ตีกว่ามีความเฉลี่ยดังต่อไปนี้

๑. สำเด็กอายุไม่เกิน ๗ ปี เกิน ๔๐ เดซิเบลขึ้นไปจนไม่ได้ยินเสียง

๒. สำหรับบุคคลทั่วไปนั้นเกิน ๕๕ เดซิเบลขึ้นไป จนไม่ได้ยินเสียง (กรมสามัญศึกษา,๒๕๔๔) เด็กนั้นจะไม่สามารถใช้การได้ยินให้เป็นประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ อาจจะเป็นผู้ที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่กำเนิด หรือสูญเสียการได้ยินภายหลังที่เกิดจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะส่งผลทำให้สูญเสียการได้ยิน เด็กหูตึง หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินระหว่าง ๒๖-๘๙ เดซิเบล วัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ ๕๐๐,๑,๐๐๐และ๒,๐๐๐ เฮิรท์ จะเป็นเด็กที่สูญเสียการได้ยินเล็กน้อยไปจนถึงการสูญเสียการได้ยินขั้นรุนแรง

๒.๑.๘ ระดับการได้ยิน

ระดับการได้ยินนั้นสามารถที่จะแบ่งออกได้ดังนี้ (กรมสามัญศึกษา,๒๕๔๔,หน้า)

ระดับ ๑ หูปกติ (ไม่เกิน ๒๕ เดซิเบล)

- ได้ยินกระซิบเบา ๆ

ระดับ ๒ หูตึงเล็กน้อย (๒๖-๔๐ เดซิเบล)

- ไม่ได้ยินเสียงพูดเบา ๆ แต่ได้ยินเสียงพูดปกติ อาจใช้เครื่องช่วยฟังบางโอกาส เช่นเรียนหนังสือ การพูดคุยสื่อสาร

ระดับ ๓ หูตึงปานกลาง (๔๑-๕๕ เดซิเบล)

- ไม่ได้ยินเสียงปกติ ต้องพูดดังกว่าปกติ จึงจะสามารถได้ยิน จึงจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องช่วยฟังขณะที่พูดคุย

ระดับ ๔ หูตึงมาก (๕๖-๗๐ เดซิเบล)

- พูดเสียงดังแล้วยังไม่ได้ยิน จึงจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องช่วยฟังตลอดเวลา

ระดับ ๕ หูตึงรุนแรง (๗๑-๙๐ เดซิเบล)

- ต้องตะโกนหรือใช้เครื่องขยายเสียงจึงจะได้ยิน แต่จะไม่ได้ยินชัดเจน

ระดับ ๖ หูหนวก (๙๑ เดซิเบลขึ้นไป)

- ตะโกนและใช้เครื่องช่วยฟังแล้วยังไม่ได้ยิน และไม่เข้าใจความหมาย

๒.๑.๙ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษามือ

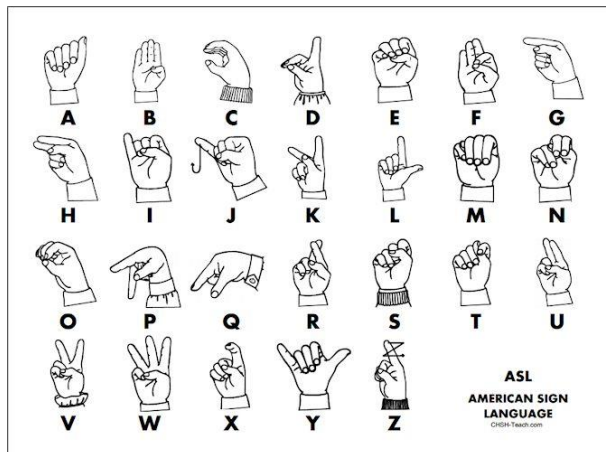
สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย(๒๕๔๒) ภาษามือนั้นเป็นภาษาที่ใช้ในกลุ่มของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ภาษามือนั้นเป็นภาษาแรกที่ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้นจะใช้ติดต่อสื่อสาร ภาษามือคือการท่าทางที่เปลี่ยนท่ามือไปตามภาษาพูดหรือภาษาเขียน การท่าทางภาษามือให้ถูกต้องนั้นก็เปรียบเสมือนคนปกติที่จะต้องออกเสียงให้ถูกต้องในเวลาที่จะพูด จะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในรูปแบบท่ามือ การหันมือหรือพลิกฝ่ามือ ตำแหน่งของมือ การเคลื่อนไหวของลำตัว จังหวะการท่าทางมือ เป็นต้น และยังต้องมีการแสดงออกทางสีหน้าเพื่อให้รับรู้

ถึงความรู้สึก เช่น การมีความสุขก็จะยิ้ม เวลาโกรธก็จะทำสีหน้าแบบไม่พอใจ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนประกอบของการใช้ภาษามือ ทำภาษามือที่เกิดจากองค์ประกอบเหล่านี้ นั้นสามารถที่จะเปลี่ยนความหมายของคำนั้น ๆ ได้อย่างสิ้นเชิง ดังนั้นผู้ที่ต้องการที่จะใช้ภาษามือในการสื่อสารนั้น จะต้องปฏิบัติทำภาษามือให้ถูกต้องเพื่อความหมายของคำนั้น ๆ ถูกต้องตามที่ผู้ใช้ต้องการสื่อสาร เพราะถ้าถ้าปฏิบัติไม่ถูกต้องก็จะทำให้อีกฝ่ายนั้นไม่เข้าใจในสิ่งที่ต้องการสื่อสาร หรือเข้าใจในความหมายที่ต่างออกไป

รูปภาพที่ ๒ แบบสะกดนิ้วมือไทย

ที่มา : <https://www.google.co.th>

รูปภาพที่ ๓ แบบสะกดนิ้วมือภาษาอังกฤษ

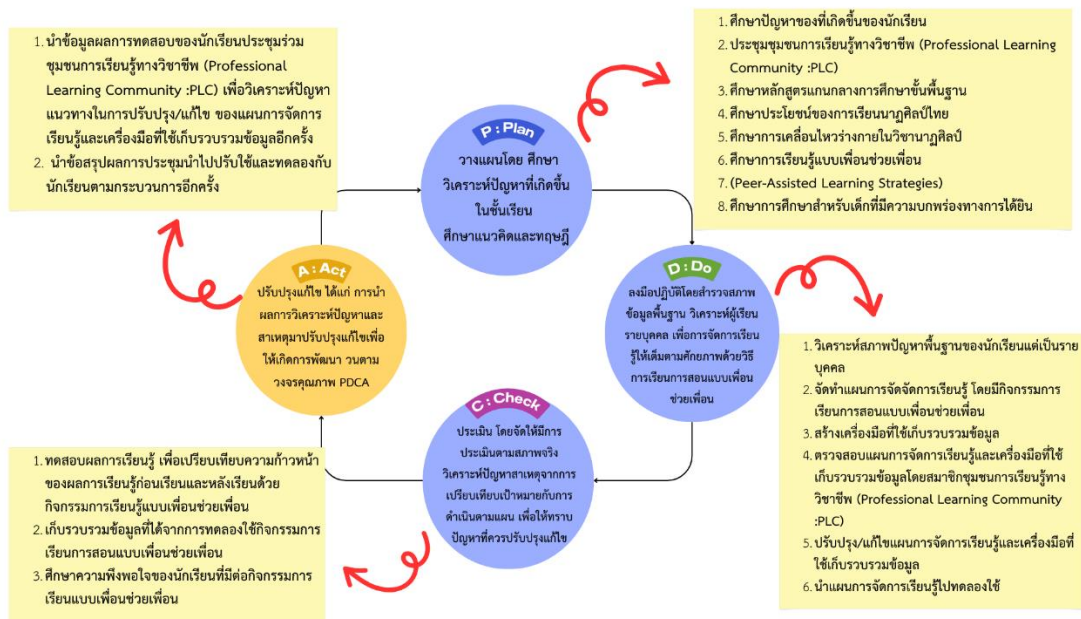
ที่มา : <https://www.google.co.th>

จากข้อมูลเบื้องต้นผู้วิจัยสามารถที่จะสรุปได้ว่า ภาษามือนั้นเป็นภาษาที่ใช้สำหรับการสื่อสารของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ถ้าไม่มีภาษามือในการสื่อสารก็จะทำให้นักเรียน หรือผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้นไม่สามารถที่จะสื่อสารกับผู้อื่นได้ ภาษามือนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเท่านั้นที่จะสามารถเรียนรู้ได้ แต่บุคคลปกติก็สามารถที่จะเรียนรู้ได้ เมื่อได้เรียนรู้เรื่องการสื่อสารผ่านภาษามือแล้วก็จะสามารถที่จะเข้าใจผู้ที่ความบกพร่องทางการได้ยินมากยิ่งขึ้น

จากการที่ได้ศึกษาหลักการทฤษฎีแนวคิดในการพัฒนาในเอกสารวิชาการ ตำรา และเอกสารการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรของวิชานาฏศิลป์ กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น การเรียนวิชานาฏศิลป์เป็นส่วนช่วยให้ได้เรียนรู้ได้ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้ตรงจังหวะ ความกล้าแสดงออก ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นอย่างดี อีกทั้งการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนยังสามารถช่วยพัฒนานักเรียนที่อ่อน และให้ความชำนาญกับนักเรียนที่เก่ง เพราะได้ทบทวนความรู้ของตนเองจากการไปช่วยสอนเพื่อน ๆ

๓ การออกแบบแนวทางการพัฒนา

การออกแบบแนวทางการพัฒนา โดยแนวคิดของวงจรคุณภาพ PDCA เป็นแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมการจัดการแก้ไขปัญหาการเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วยขั้นตอนการพัฒนา ๔ ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ ๑ (P : Plan) : วางแผนโดย ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ขั้นตอนที่ ๒ (D : Do) : ลงมือปฏิบัติโดยสำรวจสภาพข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล เพื่อการจัดการเรียนรู้ให้เต็มตามศักยภาพด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ขั้นตอนที่ ๓ (C : Check) : ประเมิน โดยจัดให้มีการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) วิเคราะห์ปัญหาสาเหตุจากการเปรียบเทียบเป้าหมายกับการดำเนินตามแผน เพื่อให้ทราบปัญหาที่ควรปรับปรุงแก้ไข ขั้นตอนที่ ๔ (A : Act) : ปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การนำผลการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดการพัฒนาตามวงจรคุณภาพ PDCA

รูปภาพที่ ๔ การออกแบบแนวทางการพัฒนา

๔. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา

การแก้ไขปัญหาคือการเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู ในแบ่งปันแนวคิดในการพัฒนา โดยผ่านการสร้างกลุ่ม ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community :PLC) เพื่อช่วยให้ติดตามงานวิจัยและเครื่องมือเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่สำหรับห้องเรียน และช่วยสะท้อนความคิด ทำให้สามารถไตร่ตรองถึงการปรับวิธีการสอน และปรับวิธีการปฏิบัติของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ตามคำสั่งโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ที่ ๐๓๑/๒๕๖๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC : ชุมชนแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖

๕. การนำไปใช้

การนำวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้แก้ไขปัญหาคือการเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มีขั้นตอนดังนี้

๑. ชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียน
๒. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
๓. ทดสอบความรู้และความสามารถของนักเรียนเรื่องการเคลื่อนไหวร่างกาย ก่อนเรียน
๔. จัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
๕. ติดตามผลการพัฒนาของนักเรียน
๖. ทดสอบความรู้และความสามารถของนักเรียนเรื่องการเคลื่อนไหวร่างกาย หลังเรียน

๗. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

เมื่อนำวิธีการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้จนครบตามขั้นตอน ได้นำผลมาประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community :PLC) ระดับประถมศึกษา เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ติดตาม จากผู้บริหาร หัวหน้าระดับ และคณะครูร่วมสายชั้น เพื่อนำวิธีการเรียนการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์

๖. การประเมินและการปรับปรุง

ผลการประเมินการปฏิบัติของนักเรียนเรียนพบว่าหลังจากที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนเริ่มปฏิบัติทำทางได้ตรงจังหวะและสวยงามมากขึ้น และได้สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีประเด็นหัวข้อดังนี้

ด้านการจัดการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

๑. ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอน ได้ดียิ่งขึ้น
๒. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานและปฏิบัติตามกิจกรรมร่วมกับ เพื่อนๆ
๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้กลับไปฝึกฝนที่บ้านแล้ว นำมาลงมือปฏิบัติตามกิจกรรมด้วยตนเอง
๔. ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
๕. ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนและมี ความมั่นใจในการร่ำมมากยิ่งขึ้น
๖. ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนและมี ความมั่นใจในการร่ำมมากยิ่งขึ้น

ด้านบรรยากาศการจัดการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

๑. เป็นการจัดการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด แสดงความคิดเห็น และลงมือปฏิบัติร่วมกัน
๒. เป็นการจัดการเรียนที่ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับ เพื่อนและครูผู้สอน
๓. เป็นการจัดการเรียนที่ฝึกให้นักเรียนช่วยเหลือเพื่อน ภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน
๔. เป็นการจัดการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีความ กล้าแสดงออก
๕. เป็นการจัดการเรียนที่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนเกิด ความรู้สึกสนุกสนานในการทำกิจกรรม

เมื่อนำวิธีการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้จนครบตามขั้นตอน ได้มีการสรุปและรายงานผลการประเมินนวัตกรรมพัฒนาการศึกษาในรูปแบบรายงานวิจัยในชั้นเรียน

องค์ประกอบที่ ๓ ด้านผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนา
นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

๓.๑ ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา

๑. ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา

มีการนำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคล IEP มาวิเคราะห์
และนำมาจัดทำสารสนเทศของนักเรียน จัดเก็บไว้ในรูปแบบดิจิทัลผ่านแอปพลิเคชัน Google
classroom ห้องเรียนโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ เพื่อที่สามารถนำข้อมูลที่จัดเก็บ
นำมาใช้ได้ตลอดเวลา และยังมีการเผยแพร่กิจกรรมการเรียนรู้เป็นคลิปวีดีทัศน์การแสดงของนักเรียน
การปฏิบัติทางทางนาฏศิลป์ ในรูปแบบดิจิทัลผ่านแอปพลิเคชัน Youtube, Facebook, Tiktok
เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าไปรับชมความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ของนักเรียนได้

๒. มีการดำเนินงานบริหารจัดการของสถานศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่ติดตามและ ประเมินผลอย่างเป็นระบบ

โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ การสร้างกลุ่ม ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
(Professional Learning Community :PLC) โดยมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหาร และเพื่อนครู เพื่อช่วย
ในการติดตามงานวิจัยและเครื่องมือเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่สำหรับห้องเรียน และช่วยสะท้อน
ความคิดแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ภายในห้องเรียน มีการจัดตั้งคณะกรรมการการนิเทศ
การศึกษาตามคำสั่งที่ ๐๗๔/๒๕๖๖ เพื่อประเมินผลการดำเนินงานการออกแบบการจัดการจัดการเรียนรู้
ตามที่กลุ่มบริหารงานวิชาการได้รับมอบหมาย โดยมีคณะกรรมการในการประเมิน ๓-๔ ท่าน ได้แก่
รองผู้อำนวยการ หัวหน้าระดับ และครูผู้เชี่ยวชาญในสายชั้น สำหรับระดับประถมศึกษาจะมีคณะกรรมการ
การนิเทศดังนี้

๑. นางปานจรี เคนศรี	รองผู้อำนวยการ	ประธาน
๒. นายวิรัช ภู่เล็ก	รองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๓. นางเบญจมาศ อาดำ	หัวหน้าระดับประถมศึกษา	กรรมการและเลขานุการ

เพื่อกำหนดปฏิทินนิเทศ วางแผน ดำเนินการ กำหนดแนวทางการนิเทศ และควบคุมดูแลดูแลการ
ดำเนินงาน ส่งเสริม สนับสนุน นิเทศแผนการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
พร้อมรายงานผลการประเมิน

๓. การมีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

ผู้บริหาร สถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้มีความเข้มแข็ง โดยมี สมาชิกทีม PLC ระดับประถมดังนี้

๑. เพื่อนครู (Buddy teacher ๑)	นางนิศานาถ วัลไพรจิต
๒. เพื่อนครู (Buddy teacher ๒)	นายจิรฐา ผ่องสูงเนิน
๓. เพื่อนครู (Buddy teacher ๔)	นางสาวประพิญญา ทิพย์แสง
๔. เพื่อนครู (Buddy teacher ๕)	นายวศิน แสงสิน

๕. เพื่อนครู (Buddy teacher ๖) นางสาวอำพาพรรณ ตันทีไพบูลย์
๖. เพื่อนครู (Buddy teacher ๗) นายสามารถ รอดซุง
๗. ครูรุ่นพี่หรือที่ปรึกษา (Senior teacher or Mentor) นางวิไลลักษณ์ รอดแดง
๗. ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการ/ผู้บริหาร (Administrator) นายวิรัช ภูเหล็ก
๘. ปราชญ์ท้องถิ่น (Local philosopher) ครูญาติา ชินะโชติ ปราชญ์ท้องถิ่นด้าน

ภาษามือ

มีการจัดการประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน และมีการร่วมมือกับสโมสรโรตารี สาทร ในการจัดทำค่าย เรียน รำ เล่น สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านการแสดงนาฏศิลป์ให้กับนักเรียน

๔. การยอมรับที่มีต่อสถานศึกษา

ผู้บริหาร คณะครูให้การสนับสนุนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้เป็นอย่างดี มีการสอบถามความพึงพอใจ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ต่อการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ร้อยละ ๘๐ อยู่ในระดับ มากที่สุด ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการร่วมทำกิจกรรม ร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นข้อมูลในการนำมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และได้มีการจัดทำรายงานผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในรูปแบบวิจัยในชั้นเรียน และรายงานผลให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

๓.๒ ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน

๕. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อการแก้ไขปัญหานักเรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้มาตรฐาน ศ ๓.๑ ป.๒/๑ เคลื่อนไหวขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่ ป.๒/๒ แสดงการเคลื่อนไหวที่สะท้อนอารมณ์ของตนเองอย่างอิสระ และป.๒/๔ แสดงท่าทางประกอบจังหวะอย่างสร้างสรรค์มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๑ แผน แผนละ ๒ ชั่วโมง ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลองวันละ ๑ คาบ คาบละ ๖๐ นาที สัปดาห์ละ ๑ วัน โดยดำเนินการทดลองเป็นเวลา ๔ สัปดาห์ โดยนำกระบวนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นการลงมือเรียนรู้หรือลงมือทำ ของการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

๖. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบ Active Learning (การใช้สมองเป็นฐาน BBL) ที่มี ๕ ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ ๑ อุ่นเครื่อง

๑. ให้นักเรียนได้ขยับร่างกายเพื่อให้นักเรียนได้มีความพร้อมในการเรียนโดยให้นักเรียนเต้นเพลง “เต้นกันหน่อย”

ขั้นที่ ๒ นำเสนอความรู้

๑. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการแสดงท่าทางการลอกเลียนแบบพฤติกรรมของสัตว์ แล้วสุ่มเรียกนักเรียน ๒-๓ คน ออกมาแสดงท่าทางเลียนแบบพฤติกรรมของกาหน้าชั้นเรียน

๒. ครูเปิดวีดิทัศน์ บทเรียนออนไลน์ เรื่อง การเคลื่อนไหวร่างกายรูปแบบต่าง ๆ ให้นักเรียนชม และเพื่ออธิบายเนื้อหาความรู้ให้กับนักเรียน

๓. ครูสาธิตท่าทางการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ เพลงจ๊ะ ใจัง จ๊ะ และลีลาจรรजरเพื่อให้นักเรียนนำไปฝึกฝนและปฏิบัติตาม

ขั้นที่ ๓ ลงมือเรียนรู้หรือลงมือทำ

๑. ให้นักเรียนแต่ละช่วยกันวิเคราะห์และเปรียบเทียบการเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

๒. นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลการวิเคราะห์หน้าชั้นเรียน ครูตรวจสอบความถูกต้องและคอยอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่องอยู่

๓. นักเรียนลงมือปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ เพลงจ๊ะ ใจัง จ๊ะ

๔. ครูประเมินการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนแต่ละคน และอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนฟังถึงข้อที่ควรพัฒนาของแต่ละคน

๕. ให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีผลการประเมินการเคลื่อนไหวร่างกายอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเป็นผู้ช่วยครูในการฝึกฝน อธิบายสื่อสาร เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมให้กับเพื่อนที่มีผลการประเมินที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ขั้นที่ ๔ สรุปความรู้

๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายรูปแบบต่าง ๆ ของจังหวะ ผ่านเกม wordwall

ขั้นที่ ๕ นำไปใช้ในชีวิตจริง

๑. ครูสาธิตตัวอย่างการแสดงเกี่ยวกับการการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน

๒. ให้นักเรียนแต่ละคนนำเสนอว่าในชีวิตประจำวันของแต่ละคนได้มีการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างไรบ้าง

จากการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบ Active Learning ในการแก้ไขปัญหานักเรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจจังหวะได้ด้วยตนเองโดยการใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ โดยสามารถสรุปความรู้ที่ได้ลงในใบงาน แผนภาพต่าง ๆ หรือการเล่นเกมการศึกษาที่ครูผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ให้ได้อย่างดี

การใช้สมองเป็นฐาน BBL

รูปภาพที่ ๕ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ กระบวนการสอนแบบ Active Learning
(การใช้สมองเป็นฐาน BBL)

๗. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้มีการออกแบบและพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี ได้แก่ เกมการศึกษา (Kahoot, wordwall,) วิดีทัศน์ เรื่องการเคลื่อนไหว เพลง โดยมีขั้นตอนในพัฒนาสื่อ ดังนี้

๑. สำรวจความต้องการของนักเรียน
๒. ศึกษาข้อมูลเนื้อหา
๓. สร้างสื่อ
๔. นำสื่อการสอนมาทดลองใช้
๕. ปรับปรุง/แก้ไข และพัฒนา

เมื่อนำสื่อที่สร้างขึ้นมาทดลองเรียบร้อยและได้สังเกต สอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ครูผู้สอนจึงนำข้อปรับปรุง/แก้ไข และพัฒนา เพื่อให้ได้สื่อการสอนที่สามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ เช่น เพลง แก้ไขโดยการเพิ่มเสียงจังหวะเสียงของเบส กลอง ให้มีความดังขึ้น เพื่อช่วยเพิ่มความสนใจให้นักเรียนได้รับรู้จังหวะมากขึ้น ก็จะส่งผลนักเรียนสามารถที่จะเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะมากยิ่งขึ้น

๘. การวัดและประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

๑. เครื่องมือ

๑.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์

๑.๒ แบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

๒. วิธีการสร้างเครื่องมือ

๒.๑ ศึกษาเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ ร่างแบบสังเกตพฤติกรรม

๒.๓ ทดลองใช้

๒.๔ ปรับปรุง/แก้ไขอีกครั้ง

๒.๕ นำไปใช้เก็บข้อมูล

๓. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนของการจัดกิจกรรมโดยใช้การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบการสอนโดยใช้แบบประมาณค่า (Rating Seale) จำนวน ๑๐ ข้อ สำหรับการให้คะแนน มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๕๖, น.๑๒๐-๑๒๒)

ค่าเฉลี่ย ๔.๐๑ – ๕.๐๐ หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ – ๔.๐๐ หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๐๑ – ๓.๐๐ หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๑ – ๒.๐๐ หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย ๐.๐๐ – ๑.๐๐ หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสอนโดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

๑. ประเมินความสามารถทางด้านการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนก่อนเรียน เพื่อวัดความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ จำนวน ๑๑ คน

๒. ดำเนินการทดลองโดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๑ แผน แผนละ ๒ ชั่วโมง ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลองวันละ ๑ คาบ คาบละ ๖๐ นาที สัปดาห์ละ ๑ วัน โดยดำเนินการทดลองเป็นเวลา ๔ สัปดาห์ โดยใช้โดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

๓. ประเมินความสามารถทางด้านการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

๔. ให้นักเรียนกรอกแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้науศิลป์เรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์

การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. เปรียบเทียบผลการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการเคลื่อนไหวร่างกาย ซึ่งได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่เรียนโดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

๒. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการสอนโดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) กำหนดการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	๔.๐๑ – ๕.๐๐	หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	๓.๐๑ – ๔.๐๐	หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	๒.๐๑ – ๓.๐๐	หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	๑.๐๑ – ๒.๐๐	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย	๐.๐๐ – ๑.๐๐	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

๑. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑.๑. ค่าเฉลี่ย (Mean) คือ ค่าที่ได้จากการนำข้อมูลทั้งหมดมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด ใช้สัญลักษณ์ $\bar{x}$ (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๕๖, น.๑๒๓-๑๒๔)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

๑.๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจายที่ได้รับไปใช้อย่างกว้างขวาง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ รากที่สองค่าเฉลี่ยของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนโดยมีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๕๖, น.๑๒๖-๑๒๘)

$$SD = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ข้อมูลแต่ละจำนวน
	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	n	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

๓. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

๓.๑ ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการสอนโดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้สถิติค่า ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เกณฑ์ตามรายละเอียด ดังนี้ (ดวงฤดี ศรีวงษา, ๒๕๕๓, น.๔๕)

ค่าเฉลี่ย ๔.๐๑ – ๕.๐๐	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ – ๔.๐๐	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย ๒.๐๑ – ๓.๐๐	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย ๑.๐๑ – ๒.๐๐	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย ๐.๐๐ – ๑.๐๐	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

๓.๓ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

๙. ผู้เรียนมีผลการพัฒนาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม

จากการแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

๑. การแก้ไขปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ โดยใช้ การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ โดยการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน ๑๑ คน มีคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน พบว่า คะแนนก่อนใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน คะแนนสูงสุดคือ ๔ คะแนน มีจำนวน ๔ คน คะแนนต่ำสุดคือ ๓ คะแนน มีจำนวน ๗ คน คะแนนหลังเรียนใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน คะแนนสูงสุดคือ ๘ คะแนน มีจำนวน ๒ คน คะแนนต่ำสุดคือ ๖ คะแนน มีจำนวน ๒ คน

ตารางที่ ๓ ผลคะแนนการประเมินความสามารถการเคลื่อนไหวร่างกาย

เลขที่	ผลคะแนนการประเมินความสามารถการเคลื่อนไหวร่างกาย		คะแนนผลต่าง (D)
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	
	๑๐	๑๐	
๑	๓	๗	๔
๒	๔	๘	๔
๓	๔	๘	๔
๔	๓	๗	๔
๕	๔	๗	๓
๖	๔	๗	๓
๗	๓	๖	๔
๘	๓	๗	๔
๙	๓	๗	๔
๑๐	๓	๖	๔
๑๑	๓	๗	๔
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	๓.๓๖	๗.๐๐	๓.๖๔
ส่วนเบี่ยงเบน (SD)	๐.๔๘	๐.๖๐	๐.๓๙

จากตาราง ผลการประเมินการปฏิบัติของผู้เรียนพบว่าผู้เรียนหลังจากที่ผู้วิจัยได้ใช้การ สอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนผู้เรียนเริ่มปฏิบัติท่าทำได้ถูกต้องและสวยงามมากขึ้นนักเรียนที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจมาก และสามารถเคลื่อนไหวร่างกายให้ตรงกับจังหวะมากยิ่งขึ้น

๒. การเปรียบเทียบความสามารถการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ โดยการใช้โดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนพบว่าหลังเรียนผู้เรียนมีผลการประเมินสูงกว่าก่อนเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

๓. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนดังตาราง

ตารางที่ ๔ แสดงผลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	เกณฑ์การประเมิน
ด้านการจัดการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน			
ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอน ได้ดียิ่งขึ้น	๔.๖๔	๐.๔๘	มากที่สุด
ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับ เพื่อนๆ	๔.๗๓	๐.๔๕	มากที่สุด
ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้กลับไปฝึกฝนที่บ้านแล้ว นำมาลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง	๔.๖๔	๐.๔๘	มากที่สุด
ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	๔.๘๒	๐.๓๙	มากที่สุด
ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนและมี ความมั่นใจในการร่ำมากยิ่งขึ้น	๔.๗๓	๐.๓๙	มากที่สุด
รวม	๔.๗๓	๐.๔๔	มากที่สุด
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน			
เป็นการจัดการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด แสดงความคิดเห็น และลงมือปฏิบัติร่วมกัน	๔.๗๓	๐.๔๕	มากที่สุด
เป็นการจัดการเรียนที่ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับ เพื่อนและครูผู้สอน	๔.๘๒	๐.๓๙	มากที่สุด
เป็นการจัดการเรียนที่ฝึกให้นักเรียนช่วยเหลือเพื่อน ภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน	๔.๘๒	๐.๓๙	มากที่สุด
เป็นการจัดการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีความ กล้าแสดงออก	๔.๘๒	๐.๓๙	มากที่สุด

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	เกณฑ์การประเมิน
เป็นการจัดการเรียนที่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนเกิด ความรู้สึกสนุกสนานในการทำกิจกรรม	๔.๘๒	๐.๓๙	มากที่สุด
รวม	๔.๕๐	๐.๔๐	มากที่สุด
รวมทั้ง ๒ ด้าน	๔.๗๖	๐.๔๒	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการจัดการเรียน โดยใช้ในการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในภาพรวม เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = ๔.๗๖, S.D. = ๐.๔๒)

สรุปผล

การแก้ไขปัญหานักเรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาการแก้ไขปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ โดยใช้ การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
๒. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ โดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
๓. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลการประเมินการปฏิบัติของผู้เรียนพบว่าผู้เรียนหลังจากที่ผู้วิจัยได้ใช้การ สอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนผู้เรียนเริ่มปฏิบัติท่าทำได้ถูกต้องและสวยงามมากขึ้นนักเรียนที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจมาก และสามารถเคลื่อนไหวร่างกายให้ตรงกับจังหวะมากยิ่งขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียน โดยใช้การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในภาพรวม เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับจินตนา (อนุวัฒน์. ๒๕๕๒ บทคัดย่อ). การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการแก้ไขปัญหานักเรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางนาฏศิลป์ซึ่งศึกษาโดยการสังเกตและสอบถามนักเรียน พบว่า สาเหตุของนักเรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะโดย ผู้เรียนนั้นขาด การฝึกซ้อม และขาดการทบทวน นักเรียนบางคนรู้สึกอายและไม่คุ้นเคยกับครูผู้สอนจึงทำให้ไม่กล้าที่จะปฏิบัติท่า และปัญหาของผู้เรียนเป็นผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอยู่แล้วจึงไม่สามารถจับจังหวะได้และไม่ตั้งใจฟังที่ครูสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยจัดให้มีการฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถทางนาฏศิลป์ ให้นักเรียนสามารถที่จะเคลื่อนไหวได้ตรงจังหวะให้ได้มากที่สุดตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน หลังจากดำเนินการวิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้น มีความมั่นใจในการปฏิบัติในชั้นเรียนมากขึ้น และมีผลการเรียนอยู่ในระดับดีถึงดีเยี่ยม จากนี้เป็นการสร้าง

ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองเพื่อเป็นศิลปินผู้นุรักษ์ สืบทอดและพัฒนาวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ไทย อันเป็นศิลปวัฒนธรรมของชาติต่อไป

๓.๔ การขยายผล/การใช้นวัตกรรมการศึกษา

จากการจัดทำรายงานผลการแก้ไขปัญหาการเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรูปแบบงานวิจัยในชั้นเรียน ได้มีการนำเสนอผลการดำเนินงานให้กับ ศึกษาพิเศษศึกษาธิการจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้บริหาร คณะครู ได้รับทราบถึงผลที่เกิดขึ้น เพื่อช่วยสะท้อนความคิด ทำให้สามารถไตร่ตรองถึงการปรับวิธีการสอน และปรับวิธีการปฏิบัติของตนเองได้ดียิ่งขึ้น และนำกิจกรรมวิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนลงไปสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นอื่นต่อไป

ลงชื่อผู้รายงาน.....

(นายจิรฐา ผองสูงเนิน)

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๗

อ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(๒๕๕๑).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- กรมวิชาการ. (๒๕๕๖). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
องค์การค้าและฟัสดุภัณฑ์
- ชนิษฐา เทวินทรภักดี.(๒๕๕๐).แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ:สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของคนพิการ.
กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กรมประชาสงเคราะห์
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
- พรรณพัชร เกษประยูร.(๒๕๖๒).การเคลื่อนไหวร่างกายในการแสดงนาฏศิลป์. HUSO Journal of
Humanities and Social Sciencesปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ มกราคม –มิถุนายน ๒๕๖๒
- ถวัลย์ มาศจรัส และวรรณิ สมานสารกิจ.(๒๕๕๗).นวัตกรรมการศึกษา ชุด เอกสารประกอบการ
เรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย.บริษัท ๒๑ เซ็นจูรี่ จำกัด:กรุงเทพฯ
- ปวีณา ฅมยากุล.(๒๕๖๔).การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการเคลื่อนไหวในรายวิชา
นาฏศิลป์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๒:วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขา
หลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- สมิตร เทพวงษ์.นาฏศิลป์ไทย : นาฏศิลป์ไทยสำหรับครูประถมศึกษา-อุดมศึกษา,พิมพ์ครั้งที่ ๒.โอ.
เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์,๒๕๔๘
- สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย.หนังสือภาษามือไทย เล่ม ๑.กรุงเทพฯ:บริษัท บพิตรการพิมพ์
จำกัด,๒๕๔๒
- สามัญศึกษา,กรม.(๒๕๕๔).กระทรวงศึกษาธิการ.ชุดเอกสารศึกษด้วยตนเอง วิชาการศึกษาพิเศษ
เล่ม ๕ เรื่องการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.กรุงเทพฯ:โรง
พิมพ์การศาสนา
- สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย.(ออนไลน์).
การเรียนรู้แบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Teaching).เข้าถึงจาก: <https://active-learning.thailandpod.org/learning-activities/peer-teaching>
- Maheady, L., Mallette, B., Harper, G.F., Sacca, K.C. & Pomerantz, D. Peermediated
instruction for highrisk students. Teaching Reading to High-Rish Learners.
Masschusette: Allyn and Bacon. ,(๑๙๙๔).

ภาคผนวก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะ

รหัสวิชา ก ๑๑๗๐๒ ชื่อรายวิชา นาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ การเคลื่อนไหวร่างกาย เวลา ๒ ชั่วโมง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ผู้สอน ครูจิรัฐา ผ่องสูงเนิน

๑. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๒. ตัวชี้วัด

๒.๑ ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ศ ๓.๑ ป.๒/๑ เคลื่อนไหวขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่
ป.๒/๓ แสดงท่าทาง เพื่อสื่อความหมาย แทนคำพูด

๒.๒ ตัวชี้วัดปลายทาง

ศ ๓.๑ ป.๒/๔ แสดงท่าทางประกอบจังหวะอย่างสร้างสรรค์

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ (K-P-A)

ด้านความรู้ (K) : นักเรียนสามารถอธิบายการเคลื่อนไหวขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่ได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) : นักเรียนสามารถการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะได้

ด้านคุณลักษณะ (A) : นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบ ในการทำ
กิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน

๔. สาระสำคัญ

การเคลื่อนไหวจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่าง
อิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลงคำคล้องจองการปฏิบัติตามสัญญาณ ซึ่งจังหวะและดนตรีที่ใช้
ประกอบได้แก่ เสียงตบมือเสียงเพลง เสียงเคาะไม้ เคาะเหล็ก ดีดิ่ง กลอง ระนาด ฯลฯ มา
ประกอบการเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการความคิดสร้างสรรค์

๕. สาระการเรียนรู้

การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง

๖. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๖.๑ ความสามารถในการคิด

๖.๒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

๖.๓ ความสามารถในการแก้ปัญหา

๗. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. มีวินัย
๒. ใฝ่เรียนรู้
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๘.๑ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ ๑ อุ่นเครื่อง

๒. ให้นักเรียนได้ขยับร่างกายเพื่อให้นักเรียนได้มีความพร้อมในการเรียนโดยให้นักเรียนเต้นเพลง “เต้นกันหน่อย”

ขั้นที่ ๒ นำเสนอความรู้

๑. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการแสดงท่าทางการลอกเลียนแบบพฤติกรรมของสัตว์ แล้วสุ่มเรียกนักเรียน ๒-๓ คน ออกมาแสดงท่าทางเลียนแบบพฤติกรรมของกาหน้าชั้นเรียน

๒. ครูเปิดวีดิทัศน์ บทเรียนออนไลน์ เรื่อง การเคลื่อนไหวร่างกายรูปแบบต่าง ๆ ให้นักเรียนชม และเพื่ออธิบายเนื้อหาความรู้ให้กับนักเรียน

๓. ครูสาธิตท่าทางการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ เพลงจ๊ะ ใจัง จ๊ะ และลีลาจรรจาเพื่อให้นักเรียนนำไปฝึกฝนและปฏิบัติตาม

ขั้นที่ ๓ ลงมือเรียนรู้หรือลงมือทำ

๑. ให้นักเรียนแต่ละช่วยกันวิเคราะห์และเปรียบเทียบการเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

๒. นักเรียนแต่ละคนออกมานำเสนอผลการวิเคราะห์หน้าชั้นเรียน ครูตรวจสอบความถูกต้องและคอยอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่องอยู่

๓. นักเรียนลงมือปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ เพลงจ๊ะ ใจัง จ๊ะ และลีลาจรรจา

๔. ครูประเมินการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนแต่ละคน และอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนฟังถึงข้อที่ควรพัฒนาของแต่ละคน

๕. ให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีผลการประเมินการเคลื่อนไหวร่างกายอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเป็นผู้ช่วยครูในการฝึกฝน อธิบายสื่อสาร เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมให้กับเพื่อนที่มีผลการประเมินที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ขั้นที่ ๔ สรุปความรู้

๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายรูปแบบต่าง ๆ ของจังหวะ ผ่านเกม wordwall

ขั้นที่ ๕ นำไปใช้ในชีวิตจริง

๓. ครูสาธิตตัวอย่างการแสดงเกี่ยวกับการการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน

๔. ให้นักเรียนแต่ละคนนำเสนอว่าแต่ในชีวิตประจำวันของแต่ละคนได้มีการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างไรบ้าง

๙. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๙.๑ สื่อการเรียนรู้

- ๑) เกม wordwall
- ๒) วีดิทัศน์การเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ
- ๓) วีดิทัศน์การเคลื่อนไหวแสนสนุก
- ๔) เพลงเต้นกันหน่อย
- ๕) เพลงจ๊ะ ใจจ๊ะ
- ๖) เพลงลีลาจรรจร

๙.๒ แหล่งการเรียนรู้

- ๑) ออนไลน์

๑๐. การวัดและประเมินผล (K-P-A)

สิ่งที่วัด	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) : นักเรียนสามารถอธิบาย เคลื่อนไหวขณะอยู่กับที่ และเคลื่อนที่ได้	๑. ตั้งคำถาม ๒. การสังเกต	๒. แบบสังเกต พฤติกรรม	ระดับ ๔ หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก ระดับ ๓ หมายถึง ระดับคุณภาพดี ระดับ ๒ หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้ ระดับ ๑ หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง
ด้านทักษะกระบวนการ (P) : นักเรียนสามารถการ เคลื่อนไหวร่างกาย ประกอบจังหวะได้	การปฏิบัติ	แบบประเมินการ ปฏิบัติการ เคลื่อนไหวประกอบ เพลง	ระดับ ๔ หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก ระดับ ๓ หมายถึง ระดับคุณภาพดี

สิ่งที่วัด	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
			ระดับ ๒ หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้ ระดับ ๑ หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง
ด้านคุณลักษณะ (A) : นักเรียนมีความสนใจและ ตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบ ในการทำกิจกรรม ความมี ระเบียบวินัยในการทำงาน	การสังเกต	แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	ระดับ ๔ หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก ระดับ ๓ หมายถึง ระดับคุณภาพดี ระดับ ๒ หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้ ระดับ ๑ หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

๑๐.๑ เกณฑ์การประเมิน

๑) ด้านความรู้

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
นักเรียนสามารถ อภิปรายเคลื่อนไหว ขณะอยู่กับที่และ เคลื่อนที่ได้	สามารถอภิปราย เคลื่อนไหวขณะอยู่ กับที่และเคลื่อนที่ ตอบคำถาม ในระหว่างการเรียนรู้ และสามารถให้ คำแนะนำผู้อื่นได้ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	สามารถอภิปราย เคลื่อนไหวขณะอยู่ กับที่และเคลื่อนที่ ตอบคำถาม ในระหว่างการเรียนรู้ แต่ไม่สามารถ ให้คำแนะนำผู้อื่น ได้ ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	สามารถ อภิปราย เคลื่อนไหวขณะ อยู่กับที่และ เคลื่อนที่ตอบคำ ถามในระหว่าง การเรียนรู้โดยมี ครูและผู้อื่นให้ คำแนะนำบ้าง ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	สามารถอภิปราย เคลื่อนไหวขณะ อยู่กับที่และ เคลื่อนที่ตอบ คำถาม ในระหว่างการเรียนรู้ แต่ต้องมีครูและผู้อื่นให้ คำแนะนำเท่านั้น ต่ำกว่า ร้อยละ ๕๐

การแปลความหมาย

- ระดับ ๔ หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก
- ระดับ ๓ หมายถึง ระดับคุณภาพดี
- ระดับ ๒ หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้
- ระดับ ๑ หมายถึง ระดับคุณภาพปรับปรุง

หมายเหตุ : ผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป

๒) ด้านทักษะ/กระบวนการ

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
นักเรียนสามารถการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะได้	นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะได้ถูกต้องด้วยตนเองสามารถแก้ไขปัญหาในระหว่างปฏิบัติและสามารถให้คำแนะนำผู้อื่นได้	นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะถูกต้องด้วยตนเองสามารถแก้ไขปัญหาในระหว่างปฏิบัติได้แต่ไม่สามารถให้คำแนะนำผู้อื่นได้	นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะได้ถูกต้องโดยมีครูและผู้อื่นให้คำแนะนำบ้าง	นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะได้ถูกต้องโดยมีครูและผู้อื่นให้คำแนะนำเท่านั้น

การแปลความหมาย

- ระดับ ๔ หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก
- ระดับ ๓ หมายถึง ระดับคุณภาพดี
- ระดับ ๒ หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้
- ระดับ ๑ หมายถึง ระดับคุณภาพปรับปรุง

หมายเหตุ : ผ่านเกณฑ์ประเมินระดับพอใช้ขึ้นไป

๓) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
มีวินัย	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของห้องเรียน และ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น -ตรงต่อเวลาในการ ปฏิบัติกิจกรรมและ รับผิดชอบในการ ทำงาน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของห้องเรียน ตรงต่อ เวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมและ รับผิดชอบในการ ทำงาน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของห้องเรียน ตรงต่อ เวลาในการปฏิบัติ กิจกรรม	ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ของห้องเรียน
ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และมีความเพียร พยายามในการเรียน รู้เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ต่างๆ	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่และมีความ เพียรพยายามในการ เรียนรู้	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ ในการเรียนรู้	ไม่ตั้งใจเรียน
มุ่งมั่นในการทำงาน	ตั้งใจและรับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้ รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและ พัฒนางานให้ ดีขึ้นด้วยตนเอง	ตั้งใจและรับผิดชอบ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จมีการปรับปรุง และพัฒนาการ ทำงานให้ดีขึ้น	ตั้งใจและรับผิดชอบ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จ	ไม่ตั้งใจหรือไม่รับ รับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้ รับมอบหมาย

การแปลความหมาย

- ระดับ ๔ หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก
 ระดับ ๓ หมายถึง ระดับคุณภาพดี
 ระดับ ๒ หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้
 ระดับ ๑ หมายถึง ระดับคุณภาพปรับปรุง

หมายเหตุ : ผ่านเกณฑ์ประเมินระดับพอใช้ขึ้นไป

๑๑.บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K) นักเรียนมีความรู้ (K)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

.....

.....

ด้านทักษะกระบวนการ (P) นักเรียนมีทักษะกระบวนการ (P)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายจิรฐา ผ่องสูงเนิน)

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

ภาคผนวก

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม ชั้น.....

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		๓	๒	๑
๑	การแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสม			
๒	ความร่วมมือกันทำงาน			
๓	การแสดงความคิดเห็น			
๔	การรับฟังความคิดเห็น			
๕	ความมีน้ำใจช่วยเหลือกัน			
รวม				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ ๓ คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ ๒ คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
12 - 15	ดี
8 - 11	พอใช้
ต่ำกว่า 8	ปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนด้านความรู้ เรื่อง.....

เลขที่	หัวข้อในการให้คะแนน				ร้อยละ	ระดับคุณภาพ	
				รวม		ผ่าน	ไม่ผ่าน
	คะแนน	คะแนน	คะแนน	 คะแนน			

แบบบันทึกการประเมินผลด้านทักษะกระบวนการ เรื่อง

.....

เลขที่	หัวข้อในการให้คะแนน				ร้อยละ	ระดับคุณภาพ	
				รวม		ผ่าน	ไม่ผ่าน
	คะแนน	คะแนน	คะแนน	 คะแนน			

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		๓	๒	๑
๑. มีวินัย รับผิดชอบ	๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัว มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน	มี		
๒. ใฝ่เรียนรู้	๔.๑ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และนำไปปฏิบัติได้			
	๔.๒ รู้จักจัดสรรเวลาให้เหมาะสม			
	๔.๓ เชื่อมโยงคำสอนของบิดา-มารดา โดยไม่ได้แย้ง			
	๔.๔ ตั้งใจเรียน			
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๖.๑ มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย			
	๖.๒ มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			
๔. รักความเป็นไทย	๗.๑ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย			
	๗.๒ เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ ๓ คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ ๒ คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
46 - 60	ดี
30 - 45	พอใช้
ต่ำกว่า 30	ปรับปรุง

ตัวอย่างสื่อการสอน

บทเรียนออนไลน์

การเคลื่อนไหวเส้นลึง

ครู จิรฐา ผ่องสุ่งเนิน

โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์

การเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ

โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์

การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายด้วย
การแสดงท่าทางให้สอดคล้องและเข้ากับจังหวะ
ทำนอง และเสียงเพลง

แบบสังเกตพฤติกรรม
☐ ก่อนเรียน ☐ หลังเรียน
 การเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
 โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์

การเคลื่อนไหวร่างกาย	เลขที่ ๑			เลขที่ ๒			เลขที่ ๓			เลขที่ ๔			เลขที่ ๕			เลขที่ ๖			เลขที่ ๗			เลขที่ ๘			เลขที่ ๙			เลขที่ ๑๐			เลขที่ ๑๑		
	๐	๑	๒	๐	๑	๒	๐	๑	๒	๐	๑	๒	๐	๑	๒	๐	๑	๒	๐	๑	๒	๐	๑	๒	๐	๑	๒	๐	๑	๒			
มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ																																	
จำท่าเคลื่อนไหว ได้อย่างแม่นยำ																																	
ปฏิบัติท่าเคลื่อนไหว ได้ตรงจังหวะ																																	
ปฏิบัติท่าเคลื่อนไหว ได้ถูกต้อง																																	
ปฏิบัติท่าเคลื่อนไหว ได้สวยงาม																																	

เกณฑ์การประเมิน

- ๐ หมายถึง ไม่สามารถปฏิบัติได้
- ๑ หมายถึง สามารถที่จะปฏิบัติได้
- ๒ หมายถึง สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง สวยงาม

หมายเหตุ ให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความเป็นจริง

แบบประเมิน

ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน					
ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอน ได้ดียิ่งขึ้น					
ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับ เพื่อนๆ					
ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้กลับไปฝึกฝนที่บ้านแล้ว นำมาลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง					
ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนและมี ความมั่นใจในการร่ำมากยิ่งขึ้น					
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน					
เป็นการจัดการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด แสดงความคิดเห็น และลงมือปฏิบัติร่วมกัน					
เป็นการจัดการเรียนที่ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับ เพื่อนและครูผู้สอน					
เป็นการจัดการเรียนที่ฝึกให้นักเรียนช่วยเหลือเพื่อน ภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน					
เป็นการจัดการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีความ กล้าแสดงออก					
เป็นการจัดการเรียนที่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนเกิด ความรู้สึกสนุกสนานในการทำกิจกรรม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

รูปการทำกิจกรรมและวีดิทัศน์การแสดงของนักเรียน

